

dende Lovgivning, idet Betalingen, som her er fastsat, er forskjellig, eftersom vedkommende er Gaardmand, Husmand med eller uden Jord eller Inderste, det er de tre Hovedsætter. Men dette Grundlag mener Mindretallet at burde forlade og foreslaar at dele Skattehæderne omkring i Sognene i 5 Klasser, og derefter fastsættes Betalingen, eftersom den paagældende hører under den ene eller den anden Klasse, et Forslag, som naturligvis er støttet paa den Betragtning, at man derved skulde komme til et Resultat, som efter Omstændighederne kunde nærme sig en hel Del mere til det rigtige, end om man holdt sig alene til Hartkornet som Grundlag, idet man paa den Maade tillige kunde tage Hensyn til Formue og Værdighedsstat. Vi have imidlertid ikke ment at kunne gaa ind derpaa. Der kan for det første rejses den Indvending der imod, at det er lidt vanskeligt at stille en saadan Norm op, naar man mangler ethvert statistisk Materiale til Bedømmelse af Betydningen deraf. Det er ikke muligt at dømme, om Taksten bliver større eller mindre end efter Flertallets Forslag; det kan maaste være noget tvivlsomt, om den bliver større end Regeringsforlaget — det vil jeg nu forudsætte — men der er næppe tilstrækkelig Grund til at indføre en saa radikal Forandring med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal. Vi maa huske paa, at Bestemmelsen i § 2 er ikke af dem, som daglig ville komme til Anvendelse; men kun for de Tilfælde, at Folk maatte søge at spise Jordemøderen af med et mindre Beløb, end det, der i og for sig maatte efter Lovens Opsættelse være det mindste, der bør hvedes; men saa at sætte et saa stort Apparat i Bevægelse, forekommer det os ikke, der er Grund til. Jeg tror ikke, at Sogneraadene rundt om i Landet ville være meget glade derved. Der foreslaas nemlig tillige, at Sogneraadene ere forpligtede til, om det forlanges — og det vil al Tid forlanges — at levere Jordemødrene en Riste over Skattehæderne, inddele i de 5 ovennævnte Klasser. Derefter skal altsaa ethvert Sogneraad, hvis Distriktsjordemøderen forlanger det — og dette ville alle Jordemødre forlange — lave en saadan Riste og kan ikke nøjes med at afskrive den store Skatteliste, som kan være temmelig betydelig i de større Sogne, men skal tillige foretage en Omflytning og Inddeling i disse fem Klasser. Vi maa erindre, hvor meget et Sogneraad er bebyrdet med, og at Sogneraadets Formand ikke arbejder som en Kontormand, der har let ved at gøre et saadant Arbejde. Det vil være for en ringe Sags Skyld at lægge en stor Byrde over

paa Sogneraadets Formand, som i Forvejen er bebyrdet nok; dertil forekommer der mig ikke at være tilstrækkelig Grund. Skulle vi have en Bestemmelse i den Henseende, vil det i alt Fald være nødvendigt at foretage en Forandring af Bestemmelsen, thi ved Siden af disse 5 Klasser mangler der jo en 6te Klasse; der mangler en Bestemmelse om, hvorledes man skal forholde sig med dem, som uden at være under Fattigvæsenet dog ikke betale nogen Skat, thi dem er der ikke saa saa af, og der er ingen Bestemmelse for dem. Der er den hele store Lyndeklasse. Det kan være, at de paa enkelte Steder betale Skat, dog tror jeg ikke i Almindelighed, at det er Tilfældet, ikke en Gang med Hensyn til Karlene. Jeg kender en Del dertil i min Embedsstilling, naar Skatteklagerne komme frem; det er kun Karlene, med større Løn, der betale Skat; og jeg tror slet ikke, at Skat svares af Tjenestepigerne. I ethvert Tilfælde er det i Købstæderne ikke almindeligt at beskatte Lynden; og hertil kommer, at der paa Landet er Folk, som ikke høre til Lyndeklassen, og som dog ikke blive beskattede, Folk, som staa paa Fattigvæsenets Rand, nemlig de, der ernære sig ved Dagløse o. s. v. De betale ikke Skat, og Spørgsmaalet bliver saa, hvorledes skal Taksten sættes for dem? Med Hensyn til den kan man ikke nøjes med den Sætning, som udtales i Værdningen: „at alle andre Fødsler i Distrikter, som ikke komme ind under ovennævnte Takst, betales efter Taksten i den Klasse, hvortil vedkommende nærmest maa henregnes“. Disse Klasser ere jo nemlig Skatteklasser, og naar de paagældende ikke betale Skat, naar det f. Eks. er en Tjenestepige, som faar et Barn, eller en Pige, som lever i Huset hos sine Forældre, vil vedkommende jo ikke falde ind under disse Klasser, men der maa da have en Takst ogsaa for dem. Jeg tror i det hele taget, der ligger en Misforstaaelse til Grund, naar man mener ved saadanne almindelige Sætninger at kunne afgøre dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem er naturligvis kommen til dem derved, at der i § 2 i Overensstemmelse med den nuværende Lovgivning findes en lignende Bestemmelse, og der er den naturlig, hvor der ved Klasser forstås forskjellige Samfundsklasser, Gaardmænd, Husmænd med Jord og Husmænd uden Jord. Der er der mange andre, paa hvilke en saadan Bestemmelse kan komme til Anvendelse, f. Eks. Haandværkere paa Landet, som arbejde med egne Hænder, og som nærmest kunne stilles i Klasse med Husmænd med Jord, eller f. Eks. Bestillingsmænd, som have offentlig Løn og maaste kunne stilles i